

การใช้ CIPP Model เพื่อศึกษารูปแบบหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมต่อผู้เรียน โดยใช้หลักสูตร Coffee, Tea, Me and English เป็นกรณีศึกษา

พิชญ์สินี เควด และ อัญชลี ชยานุวัชร

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช 80161

honey.koad@gmail.com, canchale@wu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมต่อผู้เรียน โดยใช้หลักสูตร Coffee, Tea, Me and English เป็นกรณีศึกษา ซึ่งหลักสูตรดังกล่าว เป็นหลักสูตรระยะสั้นในกิจกรรมปรับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน-25 กรกฎาคม 2557 ผู้เข้าร่วมในงานวิจัยชิ้นนี้ คือ นักศึกษาสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์, สำนักวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร (เฉพาะเอกวิศวกรรมคอมพิวเตอร์) จำนวน 260 คน ผู้สอนในหลักสูตร Coffee, Tea, Me and English มีทั้งจากสำนักวิชา ต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และอาจารย์พิเศษจากภายนอก จำนวน 22 คน และพี่เลี้ยงประจำโครงการ ซึ่งเป็นนักศึกษาจากสำนักวิชาเภสัชศาสตร์ และสำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จำนวน 16 คน การเก็บข้อมูลโดยการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อหลักสูตร เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน และสัมภาษณ์แบบกลุ่ม ผลการศึกษาแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ คือ ด้านบริบทพบว่ากิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรมีความเหมาะสม ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าพบว่านักศึกษามีความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่ต่างกัน ในส่วนของปัจจัยเกื้อหนุน เช่น ระบบคอมพิวเตอร์มีปัญหาอยู่บ้าง ด้านกระบวนการพบว่าผู้เข้าร่วมวิจัยพึงพอใจต่อหลักสูตรและรูปแบบการจัดการหลักสูตรในระดับปานกลาง แต่ยังอยากให้จำนวนผู้เรียนในแต่ละชั้นเรียนเล็กลง และด้านผลผลิต พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาอังกฤษดีขึ้น สังเกตได้จากคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: CIPP Model หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

Using CIPP Model to Investigate an Appropriate English Course for Learners: A Case Study of the Coffee, Tea, Me and English Preparatory Course

Phitsinee Koad and Anchalee Chayanuvat

School of Liberal Arts, Walailak University, Thasala, Nakhon Si Thammarat, Thailand

honey.koad@gmail.com, canchale@wu.ac.th

Abstract

This research aims to study the English teaching curriculum which is appropriate for learners using Coffee, Tea, Me and English curriculum as a case study. The Coffee, Tea, Me and English Curriculum is a short-period English course taught in Walailak University Freshmen Preparatory course which was held from 30 June - 25 July 2014. The 260 participants of the study were students from School of Informatics, School of Architecture and Design, and School of Engineering and Resources (Computer Engineering only). Twenty two class facilitators of the course are lecturers and staff both from Walailak University and a local high school. There were also 16 student staffs from School of Pharmacy and School of Liberal Arts. The data were document analysis, course satisfaction questionnaires (Likert Scale), Pre-test and Post-test, and focus group. The results of the study were divided in to 4 parts: context, input, process, and product. In terms of concept, the result shows that activities in the course were appropriated and in line with the course's objectives. In terms of input, students had different level of English skills and abilities. The supporting factors such as computer system had some problems. In terms of process, the participants were moderately satisfied with the curriculum and the management. However, they would like the smaller class size. In terms of product, students had better English skills development. The post-test scores significantly were higher than the pre-test.

Keywords: CIPP Model, English curriculum

บทนำ

ภาษาอังกฤษเริ่มมีความสำคัญมากขึ้นเมื่อโลกไร้พรมแดนจากการพัฒนาการของวิทยาการด้านเทคโนโลยี การไปมาหาสู่และการติดต่อกันสะดวกขึ้น (สมิตรา อังวัฒนากุล, 2540; สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2555) ภาษาอังกฤษจึงเปลี่ยนสถานภาพจากภาษาที่เป็นของภาษาแม่ของคนใน 5 ประเทศ คือ สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ มาเป็นภาษาที่คนทั้งโลกจำเป็นต้องใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันและกัน (Crystal, 2003; Kirkpatrick, 2010)

คนไทยในยุคนี้จึงจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น จะยึดติดกับแนวคิดแบบเดิมที่ว่าประเทศไทยไม่เคยเป็นเมืองขึ้นของใครไม่ได้แล้ว เพราะคนไทยจะไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก หากไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี มหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นหน่วยงานสำคัญของรัฐที่มีส่วนในการผลิตคนคุณภาพออกไปสู่ตลาดแรงงานจึงถือเอาการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นเป้าหมายหนึ่งในการพัฒนานักศึกษา

ปัญหาของผู้เรียนภาษาอังกฤษที่พบโดยทั่วไปในประเทศไทยคือ ไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษ มีพื้นฐานอ่อน (สุนันทาไพริน, 2554; ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ, 2555) อรพรรณ วีระวงศ์ (2554) กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เด็กไทยเรียนภาษาอังกฤษอ่อนและนำไปใช้จริงไม่ได้ว่าสาเหตุแรก เกิดจากการที่การศึกษาไทยเน้นการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อสอบเข้า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในไทยจึงเน้นไวยากรณ์และการอ่านมากกว่า ทำให้ผู้เรียนละเลยการเรียนพูด อีกปัจจัยหนึ่งคือ สภาพแวดล้อมการใช้ภาษาในประเทศไทยไม่เอื้อต่อการเรียนและการฝึกพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากเราใช้ภาษาไทยเป็นหลัก อีกทั้งผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการฝึกฝนภาษาอังกฤษไม่พอเพียง ชั่วโมงเรียนที่จัดไว้ก็น้อยเกินไปและหากไม่มีการใช้ภาษาอังกฤษอย่างจริงจังในห้องเรียน ก็เท่ากับว่าผู้เรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควรและผู้เรียนมีบทบาทเป็น Passive Learner คือเรียนโดยมีผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เน้นการจำมากกว่าการมีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (Wiryachitra, 2002; Khunsamrong, 2010) จากข้อเท็จจริงดังกล่าว สามารถกล่าวได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนให้เหมาะสมกับศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพนัก ดังนั้นเราจึงควรปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้มากขึ้น ทางคณะผู้วิจัยจึงจัดทำหลักสูตร Coffee, Tea, Me and English ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น และใช้การวัดผลแบบ CIPP Model เพื่อประเมินว่าหลักสูตรที่คิดค้นขึ้นประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด เนื่องจากการวัดผลแบบ CIPP Model เป็นที่นิยมในการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน (นงนภัส บุญเหลือ, 2553) สามารถประเมินหลักสูตรหรือโครงการใด ๆ ทั้งหมด 4 ด้าน คือ

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation: C) เป็นการประเมินปรัชญาและวัตถุประสงค์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน
2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation: I) เป็นการประเมินเพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจด้านอัตราค่าจ้างและทรัพยากรและต่าง ๆ เช่น จำนวนผู้เรียน จำนวนบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา สถานที่ การประเมินปัจจัยนำเข้าช่วยให้เกิดการวางแผนการจัดกิจกรรมของหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคที่ควรได้รับการจัดการแก้ไข
3. การประเมินกระบวนการดำเนินงาน (Process Evaluation: P) เป็นการประเมินเพื่อหาจุดแข็งและจุดอ่อนของรูปแบบการดำเนินการ เพื่อปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงเป็นการเน้นการหาข้อมูลกระบวนการเรียนการสอน

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation: P) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาผลที่ได้จากโครงการหรือหลักสูตร เช่น พัฒนาการของนักศึกษา

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำเร็จรูป ที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) เพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนร่วมในโครงการ ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน และผู้สังเกตการณ์ ที่มีต่อรูปแบบหลักสูตรและกิจกรรม รวมถึงอุปกรณ์และเนื้อหาบทเรียน
- 3) เพื่อประเมินหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมต่อผู้เรียนและสอดคล้องกับบริบทในสังคมโลกยุคปัจจุบัน โดยใช้ CIPP Model เป็นเครื่องมือในการประเมิน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การใช้ CIPP Model เพื่อศึกษารูปแบบหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมต่อผู้เรียน โดยใช้หลักสูตร Coffee, Tea, Me and English เป็นกรณีศึกษา เป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ จำนวน 264 คน สำนักวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 42 คน และสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จำนวน 24 คน รวมทั้งหมด 330 คน โดยใช้การวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง การทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อหลักสูตร การเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน และการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม

อุปกรณ์และวิธีการ

งานวิจัยชิ้นนี้ใช้ CIPP Model เพื่อประเมินหลักสูตร Coffee, Tea, Me and English มีรายละเอียดครอบคลุม 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 Context เป็นข้อมูลทั่วไปของหลักสูตร เช่น หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตร และการเตรียมการเรียนการสอน ซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านการจัดการดังกล่าว

ส่วนที่ 2 Input กล่าวถึงข้อมูลของผู้เรียน ผู้สอน เครื่องมือ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนในหลักสูตร

ส่วนที่ 3 Process ประกอบด้วยกระบวนการดำเนินการของหลักสูตร ตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน คือ ระดับความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม ระยะเวลา บรรยากาศการเรียน ทักษะที่ได้รับการพัฒนา ประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนในแต่ละวัน รวมถึงกิจกรรมที่ผู้เรียน/ผู้สอบชอบและไม่ชอบ โดยประเมินจากการตอบแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ผู้เรียน ผู้สอน และผู้สังเกตการณ์

ส่วนที่ 4 Product ในงานวิจัยชิ้นนี้ คือความพึงพอใจในหลักสูตร Coffee, Tea, Me and English และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิเคราะห์จากผลสอบก่อนและหลังเรียน (Pre/Post-test) และแบบสอบถาม รวมทั้งการสัมภาษณ์แบบ Focus Group

ข้อมูลทั้ง 4 ส่วนจะทำการวิเคราะห์ต่างกัน คือ t-test สถิติพรรณนา (Descriptive Analysis) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยใช้ t-test เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ใช้สถิติพรรณนาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ส่วนข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบเรียนของหลักสูตร ผลคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้าเรียน และสัมภาษณ์แบบ Focus Group ของกลุ่มผู้เรียน พี่เลี้ยง และผู้สอน โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ตัวชี้วัดด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ดังนี้

1. ตัวชี้วัดด้านบริบท

แบบเรียนหลักสูตร Coffee, Tea, Me and English ถูกสร้างโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ในหลักสูตร เน้นรูปแบบกิจกรรมที่สนุกสนาน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ได้เรียนรู้และสัมผัสภาษาอังกฤษที่แท้จริงผ่านเพลงและกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ

หลักการและโครงสร้างหลักสูตรดังกล่าวสอดคล้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบ Active Learning ซึ่งเน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ ทฤษฎี Constructivism ซึ่งเชื่อว่าผู้เรียนจะเรียนรู้จากการลงมือทำ ทฤษฎี Cooperative and Collaborative Learning ซึ่งเน้นการทำงานร่วมกัน เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการเรียนรู้ทักษะการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสังคมและเพื่อนร่วมงาน เรียนรู้แบบพึ่งพาโดยผ่านการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

โดยภาพรวมแล้ว บริบทของหลักสูตร Coffee, Tea, Me and English ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

2. ปัจจัยนำเข้า

หลักสูตร Coffee, Tea, Me and English ต้องการให้ผู้เรียนได้รับการเอาใจใส่ ทางคณะผู้จัดหลักสูตรจึงจัดห้องเรียนให้มีขนาดเล็ก 7 ห้อง คือ ห้องละประมาณ 40 คน มี 2 ห้องมีสมาชิกประมาณ 70 คน (เนื่องจากข้อจำกัดของผู้สอนและห้องเรียน) ผู้สอนกลุ่มละ 2-3 คน และพี่เลี้ยงกลุ่มละ 2-3 คน

คณะผู้สอนในหลักสูตรมีทั้งอาจารย์จากสาขาต่าง ๆ และบุคลากรจากหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ รวมทั้งอาจารย์จากโรงเรียนท่าศาลาประสิทธิ์ศึกษา และนักศึกษาปริญญาโท ที่มีความเชี่ยวชาญหรือถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะผู้สอนมีหน้าที่นำกิจกรรม (รวมถึงการบรรยายในบางครั้ง) ดูแล แนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในการเรียนในแต่ละคาบ

พี่เลี้ยงในหลักสูตรมีหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยของห้องเรียน จัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน เช่น เกมกระดาน ลูกเต๋า ลูกบอล สังเกตการเรียน การทำงานกลุ่มต่าง ๆ ว่าผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมนั้น ๆ ได้หรือไม่ อย่างไร รวมทั้งให้แนะนำหรือช่วยเหลือผู้เรียน เมื่อผู้เรียนต้องการ ซึ่งพี่เลี้ยงในหลักสูตรเป็นนักศึกษาจากสาขาภาษาอังกฤษและเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ผู้เรียนหลักสูตร Coffee, Tea, Me and English ประกอบด้วยนักศึกษาจากสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ จำนวน 264 คน สำนักวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 42 คน และสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จำนวน 24 คน รวมทั้งหมด 330 คน มีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกัน สังเกตได้จากคะแนนสูงสุดและต่ำสุดของแบบทดสอบก่อนเรียน

ตารางที่ 1 คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน

	ตอนที่ 1*	ตอนที่ 2*	ตอนที่ 3*	ตอนที่ 4*	ตอนที่ 5*	รวม
คะแนนสูงสุด	5.00	9.00	10.00	5.00	4.00	29.00
คะแนนต่ำสุด	1.00	1.00	1.00	1.00	0.10	5.00
คะแนนเฉลี่ย	2.29	4.81	5.08	1.67	0.62	13.69
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.93	2.08	1.91	0.77	0.93	4.41

- * ตอนที่ 1 คือ ดูวิดีโอคลิปแล้วตอบคำถาม (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)
 ตอนที่ 2 คือ ฟังเพลงแล้วเลือกคำหรือวลีที่หายไป (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
 ตอนที่ 3 เกี่ยวกับคำศัพท์ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
 ตอนที่ 4 เกี่ยวกับสำนวน สุภาษิตในภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)
 ตอนที่ 5 คือ การเขียนย่อหน้าสั้น ๆ เกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนดให้ (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

3. กระบวนการ

หลักสูตร Coffee, Tea, Me and English มีทั้งหมด 10 คาบเรียน คาบละ 3 ชั่วโมง อาทิตย์ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ โดยคาบแรกผู้เรียนจะทำแบบทดสอบก่อนเรียน ทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและรูปแบบการเรียน หลังจากนั้นจะได้รับชมการแสดงต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษจากผู้สอนและพี่เลี้ยง คาบที่ 2-9 ผู้เรียนจะเข้าเรียนและทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยบทเรียนแต่ละคาบนั้นจะเน้นหลักภาษาที่ต่างกันไป คือ บทสนทนาที่บทย่อยในชีวิตประจำวัน (คาบที่ 2) เรื่อง Present และ Past Simple Tense ซึ่งเน้นสถานการณ์ที่สมควรใช้ Tense ดังกล่าว (คาบที่ 3) หน้าทีและการใช้ Adjective (คาบที่ 4) การอธิบายวิธีทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (คาบที่ 5) การอ่านออกเสียงและเว้นวรรคตอนข้อความที่อ่าน (คาบที่ 6) การเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสุด (คาบที่ 7) การใช้ If-clause และการแปล (คาบที่ 8) การรายงานข่าว ซึ่งเน้นกระบวนการอ่านและทำความเข้าใจข่าวสั้น ๆ ที่ผู้เรียนอ่าน (คาบที่ 9) ในคาบที่ 10 ซึ่งเป็นคาบสุดท้าย ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน และโชว์การแสดงที่ตัวแทนห้องจัดเตรียมมา

การเรียนการสอนในแต่ละคาบเกิดขึ้นผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งการฟังเพลง เล่นเกม ดูวิดีโอคลิป แสดงบทบาทสมมติ และทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว โดยใช้แบบสอบถามวัดระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตร Coffee, Tea, Me and English ผลการศึกษาพบว่าทั้งที่เป็นผู้เรียน ผู้สอน และพี่เลี้ยง มีความพึงพอใจต่อกิจกรรม Coffee, Tea, Me and English อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.35 ดังแสดงตารางที่ 2

ตารางที่ 2 วิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจ

รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ		แปลความหมาย*
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
1. เนื้อหาของบทเรียนมีระดับเหมาะสมกับผู้เรียน	3.42	0.56	ปานกลาง
2. กิจกรรมในบทเรียนมีความสนุกสนาน	3.46	0.59	ปานกลาง
3. เวลาที่จัดให้สำหรับแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม	3.41	0.60	ปานกลาง
4. บรรยากาศการเรียนรู้ช่วยเพิ่มแรงจูงใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	3.41	0.60	ปานกลาง
5. ในบทเรียนนี้นักศึกษาได้ใช้/พัฒนาทักษะต่อไปนี้ในระดับใด			
5.1 การฟัง	3.42	0.59	ปานกลาง
5.2 การพูด	3.35	0.62	ปานกลาง
5.3 การอ่าน	3.32	0.89	ปานกลาง
5.4 การเขียน	3.20	0.69	ปานกลาง
5.5 ด้านคำศัพท์	3.33	0.64	ปานกลาง
5.6 ด้านไวยากรณ์	3.18	0.72	ปานกลาง
6. ผู้เรียนได้รับความรู้จากบทเรียน	3.42	0.60	ปานกลาง
รวม	3.35	0.50	ปานกลาง

* พึงพอใจมากที่สุด	4.50 - 5.00	คะแนน
พึงพอใจมาก	3.50 - 4.49	คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	2.50 - 3.49	คะแนน
พึงพอใจน้อย	1.50 - 2.49	คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	1.00 - 1.49	คะแนน

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมในบทเรียนที่มีความสนุกสนาน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.46 อันดับสอง ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาของบทเรียนที่มีระดับเหมาะสมกับผู้เรียน ความพึงพอใจต่อการใช้/พัฒนาทักษะการฟัง และความพึงพอใจต่อความรู้ที่ได้รับจากบทเรียน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.42 อันดับสุดท้าย ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจต่อเวลาที่จัดให้สำหรับแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม และความพึงพอใจต่อบรรยากาศการเรียนรู้ที่ช่วยเพิ่มแรงจูงใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.41

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ชอบและไม่ชอบของหลักสูตรในภาพรวม สิ่งที่ชอบ คือ เกมและกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประกวด Miss Butterfly การเล่นเกม Crossword ส่วนสิ่งที่ผู้เรียนไม่ชอบแบ่งเป็น 2 ด้านหลัก ๆ คือ ด้านสถานที่ เช่น แอร์เย็นเกินไป เก้าอี้ที่นั่งสบายเกินไปทำให้ปวด อีกด้านหนึ่ง คือ กิจกรรมที่เน้นไปทางเนื้อหาทางไวยากรณ์ เช่น การสอบ กิจกรรมที่เน้นการเขียน หรือการฟัง

นอกจากเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยยังได้สัมภาษณ์ความพึงพอใจและความคิดเห็นต่อหลักสูตรทั้งจากกลุ่มผู้เรียน พี่เลี้ยง และผู้สอนแบบ Focus Group มีผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุปมุมมองของผู้เรียน ผู้สอน และพี่เลี้ยง

มุมมองของผู้เรียน	มุมมองของผู้สอน	มุมมองของพี่เลี้ยง
ผู้สอนมีความสามารถ เป็นมิตร สอนสนุก ไม่น่าเบื่อ	เนื้อหาบทเรียนเหมาะสมกับระดับผู้เรียน กิจกรรมต่าง ๆ มีความหลากหลายไม่น่าเบื่อ	ควรจะมีอาจารย์ทั้งชาวไทยและต่างชาติ
กิจกรรมนอกห้องเรียน สนุกดี, เพิ่มความสามารถในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	พี่เลี้ยงให้ความช่วยเหลือดี มีข้อเสนอแนะ และทำให้บรรยากาศการเรียนเป็นกันเอง	หัวข้อบทเรียนน่าสนใจ แต่ตัวเนื้อหาแบบฝึกหัดง่ายเกินไป กิจกรรมสนุก
พี่เลี้ยงใจดี เป็นกันเอง	ผู้เรียนมีทัศนคติในการเรียน ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น มีความคิดว่า ภาษาอังกฤษไม่ใช่เรื่องที่น่ากังวล	พี่เลี้ยงใกล้ชิดศึกษานักเรียนมากกว่าอาจารย์ สามารถให้ความช่วยเหลือได้
ข้อเสนอแนะ - สื่อไม่ทันสมัย	ข้อเสนอแนะ - ควรใช้คลิปวิดีโอที่มีเนื้อหาเหมาะกับวัยรุ่นมากกว่านี้	ข้อเสนอแนะ - ควรจัดกลุ่มให้นักศึกษาเข้าเรียนตามระดับความสามารถ

จะเห็นได้ว่ามุมมองของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้ง 3 ส่วน คือ ผู้สอน ผู้เรียน และผู้สังเกตการณ์ หรือพี่เลี้ยงนั้น อาจจะมีส่วนที่ความคิดต่างกัน กลุ่มพี่เลี้ยงเห็นว่ากิจกรรมหรือเนื้อหาบทเรียนบางส่วนดูง่ายเกินไปสำหรับผู้เรียนแต่กลุ่มผู้สอนเห็นว่าเหมาะสมแล้ว ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นตรงกันเรื่องสื่อการสอนบางสื่อ เช่น คลิปวิดีโอ ดูค่อนข้างจะไม่ทันสมัย อย่างไรก็ตาม ทั้ง 3 ฝ่ายมีความเห็นตรงกัน คือ หลักสูตร Coffee, Tea, Me and English มีรูปแบบการเรียนการสอนที่สนุกสนานและน่าเรียน

4. ผลผลิต

ผลผลิตของหลักสูตร Coffee, Tea, Me and English วัดจากพัฒนาการของผู้เรียนหลังจบหลักสูตร โดยดูจากผลคะแนนของแบบทดสอบหลังเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เรียนหลักสูตรจำนวน 260 คน (เนื่องจากผู้เข้าเรียนมาสอบไม่ครบทุกคน) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนการเรียน และแบบทดสอบหลังการเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 5 ส่วน 35 คะแนน ได้แก่ (1) การทดสอบทักษะการฟังจากคลิปวิดีโอ 5 คะแนน (2) การทดสอบการฟังจากเพลง 10 คะแนน (3) คำศัพท์ 10 คะแนน (4) สุภาพและสำนวนภาษาอังกฤษ 5 คะแนน และ (5) การเขียนย่อหน้า 5 คะแนน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์คะแนนทดสอบก่อน-หลังเรียน

Paired Samples Test

		Paired Differences					t	df	Sig. (1-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95 % Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	Clip_Pre - Clip_Post	-0.08	1.15	0.07	-0.22	0.06	-1.09	250	0.14
Pair 2	Song_Pre - Song_Post	-1.47	2.06	0.13	-1.73	-1.22	-11.32	250	0.00
Pair 3	Vocab_Pre - Vocab_Post	-0.49	1.79	0.11	-0.72	-0.27	-4.37	250	0.00
Pair 4	Idioms_Pre - Idioms_Post	-0.09	1.28	0.08	-0.25	0.07	-1.13	250	0.13
Pair 5	Writing_Pre - Writing_Post	-0.64	0.97	0.06	-0.76	-0.52	-10.52	250	0.00
Pair 6	Total_Pre - Total Post	-2.78	3.51	0.22	-3.22	-2.35	-12.55	250	0.00

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวมผู้เรียนได้คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ โดยคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนส่วนที่ 1 (คลิปวิดีโอ) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. = 0.14) คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนส่วนที่ 2 (เพลง) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ค่าความเชื่อมั่น 0.05 (Sig. = 0.00) คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนส่วนที่ 3 (คำศัพท์) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ค่าความเชื่อมั่น 0.05 (Sig. = 0.00) คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนส่วนที่ 4 (สำนวนและสุภาษิต) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. = 0.13) คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนส่วนที่ 5 (การเขียนย่อหน้า) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ค่าความเชื่อมั่น 0.05 (Sig. = 0.00) คะแนนรวมเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ค่าความเชื่อมั่น 0.05 (Sig. = 0.00)

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าหลักสูตร Coffee, Tea, Me and English มีทั้งข้อดีและข้อควรปรับปรุง ซึ่งสามารถวิเคราะห์ตาม CIPP Model คือ ด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตได้

ในส่วนของบริบท พบว่าหลักสูตร Coffee, Tea, Me and English ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนที่มีบรรยากาศสนุกสนาน

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่าระบบคอมพิวเตอร์มีปัญหา ทำให้การเรียนรู้สะดุดไปบ้าง

ด้านกระบวนการ มีข้อดี คือ ผู้เรียน ผู้สอน และพี่เลี้ยงมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรทั้งด้านเนื้อหา กิจกรรมระยะเวลาในการเรียน และพัฒนาการของทักษะต่าง ๆ ในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางมาก ข้อเสีย คือ ชั้นเรียนบางกลุ่มยังใหญ่เกินไป ควรลดขนาดชั้นเรียนให้เล็กลงกว่านี้อีก

ด้านผลผลิต มีข้อดี คือ พัฒนาการของทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนในหลักสูตรดีขึ้น วิเคราะห์ได้จากผลคะแนนของการทดสอบก่อนและหลังเรียน อย่างไรก็ตามทักษะการฟังและความรู้ด้านสำนวน สุภาชิตไม่ได้พัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะทักษะเหล่านี้ต้องใช้เวลาในการพัฒนามากกว่าทักษะด้านอื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของงานวิจัยชิ้นนี้ สามารถกล่าวได้ว่า หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งผลิตขึ้นมาครั้งนี้ ยังขาดความสมบูรณ์ ไม่สามารถนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพได้ ต้องนำมาพัฒนาต่อไปตามข้อคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนร่วมในโครงการ

ในด้านความพึงพอใจ ถือว่าคำตอบของผู้มีส่วนร่วมในโครงการในภาพรวมยังอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่ายังมีจุดที่ต้องปรับปรุงอีกหลายจุด

ในด้านความสอดคล้องกับบริบทสังคมโลกในยุคปัจจุบัน เห็นว่าการจัดชั้นเรียนขนาดค่อนข้างใหญ่ ยังไม่เหมาะสมกับปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนระหว่างผู้เรียนและผู้สอน อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ยังมีปัญหาอยู่

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยชิ้นนี้ใช้ CIPP Model เพื่อศึกษารูปแบบหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมต่อผู้เรียน โดยใช้หลักสูตร Coffee, Tea, Me and English เป็นกรณีศึกษา โดยภาพรวม ถือว่าหลักสูตรประสบความสำเร็จพอสมควร ทั้งด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต เนื่องจากมีสิ่งที่ต้องปรับปรุงอยู่บ้าง คือ เชิงการจัดการและปัจจัยเกื้อหนุนด้านเทคโนโลยีและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ซึ่งพบว่ามีปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ คือ คอมพิวเตอร์เปิดไม่ได้ หน้าจอโปรเจกเตอร์เหลือง ส่วนในด้านเนื้อหา ผู้เรียนและพี่เลี้ยงบางส่วนเห็นว่าเพลง หรือคลิปวิดีโอบางเรื่องไม่ค่อยน่าสนใจ เนื่องจากดูไม่ทันสมัย ไม่เหมาะกับวัยผู้เรียนเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามเมื่อจบโครงการพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญและตัวผู้เรียนเองกล่าวว่าพวกเขามีทัศนคติต่อภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าเดิมอีกด้วย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจากส่วนส่งเสริมวิชาการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่ให้โอกาสผู้วิจัยและกรุณาสับสนุนด้านเงินทุนในการทำงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ขยานวัวร์ ที่ปรึกษางานวิจัยที่กรุณาให้คำปรึกษา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของงานวิจัยชิ้นนี้ ตลอดจนผู้เรียน ผู้สอน และพี่เลี้ยงในหลักสูตร Coffee, Tea, Me and English มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลงานวิจัยชิ้นนี้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยชิ้นนี้จะมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

บรรณานุกรม

- [1] นงนภัส บุญเหลือ. การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2553.
- [2] ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ. ภาษาอังกฤษกับนักเรียนไทย. ค้นจาก <http://m.dailynews.co.th/Article.do?contentId=37332>.
- [3] สมเกียรติ อ่อนวิมล. การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในภูมิภาคกับอนาคตของไทยในอาเซียน. ค้นจาก http://www.dla.go.th/upload/ebook/column/2013/5/2060_5264.pdf.
- [4] สุนันทา ไพริน. การใช้เอกสารจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์. 2554.
- [5] สุมิตรา อังวัฒนากุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2540.
- [6] อรพรรณ วีระวงศ์. งานวิจัย มศว ระบุเด็กไทยเรียนอังกฤษเพื่อสอบมากกว่านำมาใช้ในชีวิตประจำวัน. ค้นจาก <http://www.manager.co.th/campus/viewnews.aspx?newsID=9540000155943>.
- [7] D Crystal. *The Cambridge Encyclopedia of the English Language*. 2nd ed. Cambridge University Press, Cambridge, 2003.
- [8] S Khunsamrong. A study of the Problems Faced by Thai Students in Acquiring English with Specific. Ph. D. Dissertation. Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Northern Campuses.
- [9] A Kirkpatrick. *English as a Lingua Franca in ASEAN: A Multilingual Model*. Hong Kong University Press, Hong Kong, 2010.
- [10] A Wiriyachitra. English language teaching and learning in Thailand in this decade. *Thai TESOL Focus*. 2002; **15**(1), 4-9.